

§ 4.

Soud odepře sepsati smlouvu nebo prohlášení soudním zápisem z důvodů uvedených v čl. III, odst. 2., čís. nař. č. 116/1914 ř. z. Rovněž odepře je sepsati, není-li možno ihned vykonati knihovní zápis, buď že listina vyžaduje schválení jiným úřadem, anebo že to nepřipouští knihovní stav, aneb oceňují-li strany samy předmět právního jednání přes 200 Kč.

§ 5.

(1) Listinu sepíše na ústní žádost soudce soudním zápisem, přibrav přísežného zapisovatele. Nejsou-li mu strany osobně známy, nechť zjistí jejich totožnost podle předpisů o ověřování podpisů soudem (§§ 4 a 5 zák. č. 67/1882 ř. z.). Podpisy stran na tomto soudním zápise se neověřují.

(2) Strany musí soudní zápis vlastní rukou podepsati; udělají-li jen znamení ruky, připiše zapisovatel k němu jméno.

(3) Jediným soudním zápisem osvědčují se prohlášení všech přítomných účastníků, zejména i prohlášení, kterými několik knihovních věřitelů propouští oddělovanou plochu ze zástavy, zároveň s právním jednáním o nabytí nemovitosti. Návrh na knihovní zápis může býti spojen s listinou nebo prohlášením v jediném zápise.

§ 6.

(1) Soud může sepsati také scházející smlouvu nebo prohlášení, přinese-li strana listiny v předepsané formě sepsané, jichž jest jinak třeba, aby mohl býti knihovní zápis ihned vykonán.

(2) Soudce jest povinen poučiti strany a dbáti ustanovení platných pro příslušné právní jednání, aby sepsaná listina byla platná.

§ 7.

Předcházející ustanovení platí také o směných smlouvách, vedou-li se pozemkové knihy o nemovitostech směněných u téhož soudu a není-li hodnota žádná ze směněných nemovitostí vyšší než 200 Kč.

§ 8.

Opisy listin sepsaných u soudu, jichž jest třeba podle platných předpisů pro úřad vyměřující poplatky, vyhotoví soud bezplatně.

§ 9.

(1) Sepíše-li se smlouva nebo prohlášení zápisem odděleně od knihovního návrhu, přiloží se ihned k zápisu o knihovním návrhu; strana buď poučena, aby svolila, by tato listina byla založena v prvopisu do sbírky listin; jinak buď vyhotoven opis soudem a listina (zápis) po vykonaném zápise v pozemkových knihách s doložkou podle § 105 knih. zák. u soudu uschována.

(2) Sepíše-li se jediný zápis o právním jednání a o knihovním návrhu, buď vyhotoven ověřený opis ze zápisu o právním jednání a založen do sbírky listin a zápis sám založen do knihovních spisů podle obecných ustanovení.

§ 10.

Toto nařízení nabude účinnosti dnem vyhlášení. Je provésti náleží ministru spravedlnosti.

Švehla v. r.

Dr. Dolanský v. r.	Šrámek v. r.
Bečka v. r.	Dr. Kállay v. r.
Habrman v. r.	Malypetr v. r.
Dr. Franke v. r.	Udržal v. r.
Dr. Beneš v. r.	Tučný v. r.
Dr. Hodža v. r.	Dr. Markovič v. r.

115.

Vládní nařízení
ze dne 30. května 1923,

kterým se doplňuje, po případě mění vládní nařízení ze dne 13. ledna 1922, č. 22 Sb. z. a n., o činovních (funkčních) přídavecích vojenských hodnostářů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 2 zákona ze dne 19. března 1920, čís. 195 Sb. z. a n., o úpravě služebních požitků československého vojska:

Článek I.

Maximální funkční přídavek zemských dělostřeleckých velitelů, stanovený tabulkou § 1 vládního nařízení ze dne 13. ledna 1922, č. 22 Sb. z. a n., pro Čechy, Moravu a Slovensko ve výši 5000 Kč a pro Podkarpatskou Rus ve výši 3500 Kč ročně, zvyšuje se pro Čechy, Moravu a Slovensko na 8000 Kč, pro Podkarpatskou Rus na 6000 Kč ročně.

Článek II.

Tabulka v § 1 vládního nařízení ze dne 13. ledna 1922, č. 22 Sb. z. a n., doplňuje se takto:

Činnost vojenského hodnostáře	Výše maximálního funkčního přídatku v Kč ročně
Dvěma zástupcům přednosty dělostřeleckého a zbrojního odboru	8.000
Radům nejvyššího vojenského soudu, kteří zastávají funkce senátních presidentů	6.000
Ostatním radům nejvyššího vojenského soudu a náměstkům generálního vojenského prokurátora	5.000
Veliteli vojenského zeměpisného ústavu	6.000
Veliteli čs. muniční továrny v Poličce	6.000
Velitelům zemského ženijního vojska pro Čechy, Moravu a Slovensko	5.000
Přednostovi technické skupiny pro Podkarpatskou Rus	3.500

Článek III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1923. Provedení jeho přísluší ministru národní obrany.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Habrman v. r.
Malypetr v. r.	Udržal v. r.
Bečka v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Tučný v. r.
Novák v. r.	Dr. Kállay v. r.
Stříbrný v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Hodža v. r.	Dr. Markovič v. r.

116.

Vládní nařízení
ze dne 7. června 1923,

kterým se pro rok 1923 provádí zákon ze dne 21. prosince 1921, č. 477 Sb. z. a n., o zdravotní přírážce ku přímým daním státním, podléhajícím přírážkám, a utvoření veřejného fondu pro podporu veřejných nemocnic a ústavů léčebných v republice Československé, a částečně mění vládní nařízení ze dne 9. listopadu 1922, č. 324 Sb. z. a n.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 2, odst. 2., § 3, bod 2., a § 5, odst. 4., zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 477 Sb. z. a n., o zdravotní přírážce ku přímým daním státním, podléhajícím přírážkám, a utvoření veřejného fondu pro podporu veřejných nemocnic a ústavů léčebných v republice Československé:

§ 1.

Výše přírážky pro rok 1923 činí 8%.

§ 2.

Generální finanční ředitelství v Bratislavě a hlavní finanční ředitelství v Užhorodě převedou měsíčně na šekový účet ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, a to generální finanční ředitelství v Bratislavě ve prospěch příjmové položky 1. ř. 5 tit. 1 kap. 23 státního rozpočtu a hlavní finanční ředitelství v Užhorodě ve prospěch příjmové položky 1. ř. 5 tit. 1 kap. 23 A z výnosu zdravotní přírážky v jejich obvodě předepsané na rok 1923 $\frac{5}{8}$.

§ 3.

Zemské finanční ředitelství v Praze převede částku vybývající po zapravení náhrady uvedené v § 3, bod 1., zákona, generální finanční ředitelství v Bratislavě a hlavní finanční ředitelství v Užhorodě částky, vybývající po zapravení náhrad uvedených v § 2 tohoto nařízení, zemské finanční ředitelství v Brně a finanční ředitelství v Opavě pak celkové obnosy přírážky, jež byly v jejich obvodech vybrány, na šekový účet fondu pro podporu veřejných nemocnic a ústavů léčebných (§ 4 zákona).

§ 4.

§ 1, druhá věta, a § 2 vládního nařízení ze dne 9. listopadu 1922, č. 324 Sb. z. a n.,